Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (druhá komora)

zo 17. marca 2015*

„Dumping — Dovoz ferosilícia s pôvodom v Rusku — Zamietnutie žiadostí o náhradu zaplateného antidumpingového cla — Stanovenie vývoznej ceny — Jeden hospodársky subjekt — Určenie dumpingového rozpätia — Uplatnenie inej metódy než tej, ktorá bola použitá pri pôvodnom prešetrovaní — Zmena okolností — Článok 2 ods. 9 a článok 11 ods. 9 nariadenia (ES) č. 1225/2009“

Vo veci T-466/12,

RFA International, LP, so sídlom v Calgary (Kanada), v zastúpení: B. Evtimov, advokát,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: P. Němečková a A. Stobiecka-Kuik, splnomocnené zástupkyne,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na čiastočné zrušenie rozhodnutí Komisie C(2012) 5577 final, C(2012) 5585 final, C(2012) 5588 final, C(2012) 5595 final, C(2012) 5596 final, C(2012) 5598 final a C(2012) 5611 final z 10. augusta 2012 týkajúcich sa žiadostí o náhradu zaplateného antidumpingového cla z dovozu ferosilícia s pôvodom v Rusku v rozsahu, v akom zamietajú náhradu požadovaného antidumpingového cla okrem prípadov, kedy boli žiadosti vyhlásené za neprípustné z dôvodu uplynutia stanovenej lehoty,

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora),

v zložení: predsedníčka komory M. E. Martins Ribeiro (spravodajkyňa), sudcovia S. Gervasoni a L. Madise,

tajomník: L. Grzegorczyk, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 17. septembra 2014,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

Právny rámec

Právo WTO

1 Článok VI ods. 1 Všeobecnej dohody o clách a obchode z roku 1994 (GATT) stanovuje, že „zmluvné strany uznávajú, že dumping ktorý umožňuje zavedenie výrobkov jednej krajiny na trhu inej krajiny za cenu nižšiu, ako je bežná hodnota, je odsúdeniahodný, pokiaľ spôsobuje výrobnému odvetviu založenému jednou zmluvnou stranou ujmu alebo hrozí podstatnou ujmou alebo závažným spôsobom spomaľuje zavedenie takéhoto domáceho výrobného odvetvia“.

2 Dohoda o uplatňovaní článku VI GATT (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 103; Mim. vyd. 11/021, s. 189, ďalej len „antidumpingová dohoda“) sa nachádza v prílohe 1 A Dohody o založení Svetovej obchodnej organizácie (WTO) (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 3; Mim. vyd. 11/021, s. 82).

3 Články 18.3 a 18.3.1 antidumpingovej dohody znejú:

„18.3 Ak odseky 3.1 a 3.2 [antidumpingovej dohody] neustanovujú inak, budú sa ustanovenia tejto dohody vzťahovať na prešetrenie a skúmanie existujúcich opatrení prijatých na základe žiadostí, ktoré boli predložené v deň alebo po dni, keď pre člena nadobudla platnosť dohoda WTO.

18.3.1 Čo sa týka výpočtu dumpingového rozpätia v súvislosti s vrátením úhrady podľa článku 9 ods. 3, uplatnia sa pravidlá, ktoré sa použili pri poslednom predchádzajúcom zistení alebo skúmaní dumpingu.“

Právo Únie

4 Základnú antidumpingovú právnu úpravu tvorí nariadenie Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009, o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, s. 51, ďalej len „základné nariadenie“), ktorým bolo nahradené nariadenie Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 56, 1996, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 45) v znení zmien a doplnení.

5 Článok 2 základného nariadenia stanovuje pravidlá pre vymedzenie dumpingu. Článok 2 ods. 1 definuje normálnu hodnotu takto:

„1. Normálna hodnota je spravidla založená na cenách zaplatených alebo obvykle platených v bežnom obchode nezávislými zákazníkmi v krajine vývozu.

Tam, kde vývozca v krajine vývozu podobný výrobok nevyrába alebo nepredáva, môže však byť normálna hodnota stanovená na základe cien iných predávajúcich alebo výrobcov.

Ceny medzi stranami, o ktorých vyjde najavo, že sú v spojení alebo uzavreli medzi sebou kompenzačnú dohodu medzi stranami, sa nepovažujú za ceny v bežnom obchode a nie je možné ich použiť na určenie normálnej hodnoty, pokiaľ nie je stanovené, že príslušný vzťah nemá na ne vplyv.

Aby sa určilo, či sú dve strany v spojení, možno zohľadniť pojem osôb, ktoré sú v spojení, ktorý je uvedený v článku 143 nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva.“

6 Článok 2 ods. 8 a 9 základného nariadenia sa týka vývoznej ceny. Tieto ustanovenia znejú takto:

„8. Vývozná cena je cena skutočne zaplatená alebo obvykle platená za výrobok pri jeho vývoze z krajiny vývozu do [Európskej únie].

9. V prípadoch, keď neexistuje vývozná cena alebo keď existuje podozrenie, že vývozná cena je nespoľahlivá z dôvodu spojenia alebo kompenzačnej dohody medzi vývozcom a dovozcom alebo treťou stranou, možno vývoznú cenu vytvoriť na základe ceny, za ktorú sú dovážané výrobky prvýkrát predané nezávislému kupujúcemu alebo ak výrobky nie sú ďalej predané nezávislému kupujúcemu, alebo nie sú predané v stave, v akom boli dovezené, na ľubovoľnom primeranom základe.

V týchto prípadoch sa vykoná úprava všetkých nákladov vrátane ciel a daní, ktoré vznikli medzi dovozom a ďalším predajom a nahromadeného zisku s cieľom stanovenia spoľahlivej vývoznej ceny na hranici [Európskej únie].

Položky, vo vzťahu ku ktorým sa vykoná úprava, zahŕňajú položky, ktoré obvykle znáša dovozca, ale ktoré zaplatila ľubovoľná strana, buď v [Európskej únii] alebo mimo ne[j], o ktorej vyjde najavo, že je v spojení alebo uzavrela kompenzačnú dohodu s dovozcom alebo vývozcom vrátane obvyklých nákladov na dopravu, poistenie, manipuláciu, nakladanie a pomocných nákladov; ciel, ľubovoľných antidumpingových ciel a ďalších splatných daní v dovážajúcej krajine z dôvodu dovozu alebo predaja tovaru; a primeraného rozpätia na predajné, všeobecné a administratívne náklady a zisk.“

7 Vo veci porovnania vývoznej ceny s normálnou hodnotou článok 2 ods. 10 základného nariadenia stanovuje:

„10. Medzi vývoznou cenou a normálnou hodnotou sa vykonáva spravodlivé porovnanie. Toto porovnanie sa uskutoční na tej istej úrovni obchodovania a vo vzťahu k predaju uskutočnenému, pokiaľ je to možné, v rovnakom čase a s náležitým prihliadnutím na ostatné rozdiely, ktoré ovplyvňujú porovnateľnosť cien. Tam, kde normálna hodnota a vývozná cena nie sú stanovené na takomto porovnateľnom základe, prihliadne sa vo forme úprav v každom prípade, podľa podstaty veci, na rozdiely vo faktoroch, o ktorých sa tvrdí alebo sa preukáže, že ovplyvňujú ceny a cenové porovnanie. Pri vykonávaní úprav je potrebné vyhnúť sa akejkoľvek duplicite, predovšetkým pokiaľ ide o zľavy, rabaty, množstvá a úroveň obchodovania. V prípade splnenia osobitných podmienok faktory, pre ktorým možno vykonať úpravy, sú uvedené v tomto zozname:

…“

8 Článok 11 ods. 8 základného nariadenia upravuje konanie o náhrade vybraného cla. Toto ustanovenie znie:

„8. Bez ohľadu na odsek 2 môže dovozca požadovať náhradu vybraného cla tam, kde sa preukáže, že dumpingové rozpätie, na základe ktorého bolo cl[o] zaplatené, bolo odstránené alebo znížené na úroveň, ktorá je pod úrovňou cla, ktoré je v platnosti.

Pri požadovaní náhrady antidumpingového cla podá dovozca žiadosť Komisii. Žiadosť sa podá prostredníctvom členského štátu, na ktorého území bol výrobok prepustený do voľného obehu do šiestich mesiacov od dátumu, kedy bola výška konečného cla, ktoré sa má vyberať, náležite určená príslušnými orgánmi alebo od dátumu, kedy bolo s konečnou platnosťou rozhodnuté vyberať príslušné čiastky, ktoré sú zabezpečené prostredníctvom dočasného cla. Členské štáty príslušnú žiadosť bezodkladne doručia Komisii.

Žiadosť o náhradu sa považuje za náležite odôvodnenú dôkazmi, ak obsahuje presné informácie o čiastke náhrady antidumpingového cla, na ktorú sa uplatňuje nárok a všetku colnú dokumentáciu, ktorá sa týka výpočtu a platby takejto čiastky. Taktiež obsahuje dôkazy za reprezentatívne obdobie

o normálnych hodnotách a vývozných cenách do [Európskej únie] v prípade vývozcu alebo výrobcu, na ktorého sa clo vzťahuje. V prípade, že dovozca nie je v spojení s príslušným vývozcom alebo výrobcom a takáto informácia nie je bezprostredne dostupná alebo v prípade, že vývozca alebo výrobca nie je ochotný ich poskytnúť dovozcovi, žiadosť obsahuje vyhlásenie vývozcu alebo výrobcu, že dumpingové rozpätie bolo znížené alebo odstránené, ako je uvedené v tomto článku a že relevantné podporné dôkazy sa poskytnú Komisii. V prípade, že takéto dôkazy od vývozcu alebo výrobcu nie sú k dispozícii v priebehu primeranej doby, žiadosť sa zamietne.

Komisia po konzultácii s poradným výborom rozhodne, či a do akej miery by sa malo žiadosti vyhovieť alebo môže kedykoľvek rozhodnúť o začatí predbežného preskúmania, na základe čoho sa informácie a zistenia z takéhoto preskúmania vykonaného v súlade s ustanoveniami, ktoré sa vzťahujú na takéto preskúmania, použijú na určenie, či a do akej miery je náhrada oprávnená. Náhrada cla sa spravidla uskutoční do 12 mesiacov a za žiadnych okolností nie neskôr ako 18 mesiacov po dátume, kedy bola žiadosť o náhradu, náležito odôvodnená dôkazmi, podaná dovozcom výrobku, na ktoré sa vzťahuje antidumpingové clo. Platba každej schválenej náhrady sa spravidla realizuje členskými štátmi do 90 dní od rozhodnutia Komisie.“

9 Článok 11 ods. 9 základného nariadenia stanovuje:

„Pri všetkých preskúmaniach alebo prešetreniach, ktoré sa týkajú náhrady, uskutočnených podľa tohto článku, použije Komisia za predpokladu, že sa nezmenili okolnosti, tú istú metodológiu ako pri zisťovaní, ktoré viedlo k clu, pričom sa náležito zohľadní článok 2 a predovšetkým jeho odseky 11 a 12 a článok 17.“

10 Komisia Európskych spoločenstiev stanovila usmernenie na uplatňovanie článku 11 ods. 8 základného nariadenia vo svojom oznámení o náhrade antidumpingových ciel [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES C 127, 2002, s. 10, ďalej len „výkladové stanovisko“). Bod 3.2.3 výkladového stanoviska s názvom „Posúdenie opodstatnenosti žiadosti“ [*neoficiálny preklad*] konkrétne stanovuje:

„a) Všeobecná metodika … V článku 11 ods. 9 základného nariadenia sa stanovuje, že Komisia použije ‚tú istú metodológiu ako pri zisťovaní, ktoré viedlo k clu, pričom sa náležite zohľadní článok 2 (Vymedzenie dumpingu) a predovšetkým jeho odseky 11 a 12 (Používanie vážených priemerov pri vypočítaní dumpingového rozpätia) a článok 17 (Výber vzorky)‘. …

b) …

c) Využitie zistení preskúmania Pri preverovaní akejkoľvek žiadosti o náhradu môže Komisia kedykoľvek rozhodnúť o začatí predbežného preskúmania v súlade s článkom 11 ods. 3 základného nariadenia. Konanie týkajúce sa žiadosti o náhradu sa pozastaví do ukončenia preskúmania. Zistenia revízneho prešetrovania sa môžu využiť na určenie opodstatnenosti žiadosti o náhradu len pod podmienkou, že dátum fakturovania transakcií, za ktoré sa náhrada požaduje, patrí do obdobia revízneho prešetrovania.

d) …“ [*neoficiálny preklad*]

Okolnosti predchádzajúce sporu

11 Žalobkyňa, RFA International, LP, je komanditná spoločnosť založená v Kanade, ktorá obvykle vykonáva svoju každodennú obchodnú činnosť zo svojej pobočky so sídlom vo Švajčiarsku. Od určitého nešpecifikovaného dátumu po 25. februári 2008 žalobkyňa prostredníctvom svojej švajčiarskej pobočky kupuje, opätovne predáva, dováža a skladuje v Európskej únii ferosilícium s pôvodom v Rusku,

ktoré vyrábajú dve sesterské spoločnosti so sídlom v Rusku, konkrétne Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (ďalej len „CHEMK“) a Kuzneckie ferrosplavy OAO (ďalej len „KF“). Ferosilícium je zliatina, ktorá sa používa pri výrobe ocele a železa.

12 Dňa 25. februára 2008 v nadväznosti na sťažnosť podanú Kontaktným výborom odvetvia na výrobu ferozliatin (Euroalliages) prijala Rada Európskej únie nariadenie Rady (ES) č. 172/2008 z 25. februára 2008, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené na dovoz ferosilícia s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, Egypte, Kazachstane, Bývalej juhoslovanskej republike Macedónsko a Rusku (Ú. v. EÚ L 55, s. 6, ďalej len „pôvodné nariadenie“). Podľa článku 1 pôvodného nariadenia je sadzba konečného antidumpingového cla uplatniteľná na čistú franko cenu na hranici Spoločenstva pred preclením výrobkov vyrobených spoločnosťami CHEMK a KF 22,7 %.

13 Dňa 30. novembra 2009 CHEMK a KF predložili žiadosť o čiastočné predbežné preskúmanie týkajúcu sa len dumpingu podľa článku 11 ods. 3 základného nariadenia. Prešetrovanie začaté Komisiou v nadväznosti na túto žiadosť sa vzťahovalo na obdobie medzi 1. októbrom 2009 a 30. septembrom 2010 (ďalej len „obdobie revízneho prešetrovania“).

14 Medzi 30. júlom 2009 a 10. decembrom 2010 žalobkyňa podľa článku 11 ods. 8 základného nariadenia predložila Komisii prostredníctvom colných orgánov Belgicka, Nemecka, Talianska, Holandska, Fínska, Švédska a Spojeného kráľovstva viacero žiadostí o náhradu zaplateného antidumpingového cla. Tieto žiadosti sa týkali antidumpingového cla, ktoré žalobkyňa uhradila v období od 7. januára 2009 do 10. decembra 2010. Prešetrovanie náhrady sa týkalo obdobia od 1. októbra 2008 do 30. septembra 2010 (ďalej len „obdobie prešetrovania náhrady“). Komisia na účely výpočtu nových dumpingových rozpätí rozdelila toto obdobie na dve obdobia, prvé od 1. októbra 2008 do 30. septembra 2009 (ďalej len „prvé obdobie prešetrovania“) a druhé od 1. októbra 2009 do 30. septembra 2010 (ďalej len „druhé obdobie prešetrovania“). Druhé obdobie prešetrovania zodpovedá obdobiu revízneho prešetrovania.

15 Listom z 12. januára 2011 CHEMK, KF a žalobkyňa (spolu ďalej len „skupina CHEMK“) doručili Komisii v odpovedi na jej žiadosť o informácie v rámci konania o predbežnom preskúmaní vysvetlenia týkajúce sa štruktúry skupiny CHEMK.

16 Dňa 9. novembra 2011 Komisia oznámila žalobkyni svoje závery týkajúce sa prvého obdobia prešetrovania. Komisia pre toto obdobie konštatovala negatívne dumpingové rozpätie, ktoré opodstatňuje náhradu antidumpingového cla zaplateného žalobkyňou.

17 Dňa 16. januára 2012 Rada prijatím vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 60/2012 zo 16. januára 2012, ktorým sa ukončuje čiastočné predbežné preskúmanie antidampingových opatrení uplatňovaných na dovoz ferosilícia s pôvodom okrem iného v Rusku podľa článku 11 ods. 3 [základného nariadenia] (Ú. v. EÚ L 22, s. 1, ďalej len „vykonávacie nariadenie“) ukončila konanie o predbežnom preskúmaní bez zmeny výšky platného antidumpingového opatrenia. V rámci posúdenia vývoznej ceny Rada najmä preskúmala a zamietla tvrdenia, ktoré v rámci konania o preskúmaní predložili CHEMK a KF s cieľom preukázať, že so žalobkyňou tvoria jeden hospodársky subjekt.

18 Listami z 5. a 6. júna 2012 Komisia oznámila žalobkyni svoje závery týkajúce sa druhého obdobia prešetrovania. Z týchto dokumentov vyplýva, že Komisia pre toto obdobie vypočítala dumpingové rozpätie vo výške 24,1 % s tým, že podľa nej treba žiadosť o náhradu za uvedené obdobie zamietnuť.

19 Listom z 20. júna 2012 žalobkyňa spochybnila závery Komisie týkajúce sa druhého obdobia prešetrovania a v tejto súvislosti predložila svoje pripomienky.

20 Dňa 10. augusta 2012 Komisia prijala rozhodnutia C(2012) 5577 final, C(2012) 5585 final, C(2012) 5588 final, C(2012) 5595 final, C(2012) 5596 final, C(2012) 5598 final a C(2012) 5611 final týkajúce sa žiadostí o náhradu zaplateného antidumpingového cla z dovozu ferosilícia s pôvodom v Rusku (spolu ďalej len „napadnuté rozhodnutia“), ktorými na jednej strane vyhovela žiadostiam o náhradu týkajúcim sa prvého obdobia prešetrovania v rozsahu, v akom boli tieto žiadosti prípustné, a na druhej strane zamietla žiadosti o náhradu týkajúce sa druhého obdobia prešetrovania. Žalobkyni boli tieto rozhodnutia oznámené 14. augusta 2012.

Napadnuté rozhodnutia

21 V prvom rade Komisia na jednej strane v napadnutých rozhodnutiach spresnila obdobie prešetrovania náhrady. V tejto súvislosti ponechala rozdelenie tohto obdobia na dve obdobia (pozri bod 14 vyššie), ako to už bolo vykonané počas prešetrovania náhrady. Keďže druhé obdobie zodpovedá obdobiu revízneho prešetrovania, Komisia uviedla, že môže použiť závery z uvedeného prešetrovania s cieľom posúdiť dôvodnosť žiadosti o náhradu, ako to vyplýva z výkladového stanoviska. Na druhej strane Komisia preskúmala prípustnosť žiadostí o náhradu. V tejto súvislosti najmä konštatovala, že tieto žiadosti sú čiastočne neprípustné, keďže vo vzťahu k niektorým transakciám uskutočneným počas prvého obdobia prešetrovania boli podané po uplynutí šesťmesačnej lehoty stanovenej v článku 11 ods. 8 základného nariadenia.

22 V druhom rade Komisia preskúmala dôvodnosť žiadostí o náhradu.

23 Najprv pokiaľ ide o vývoznú cenu, Komisia vzhľadom na to, že žalobkyňa, prostredníctvom ktorej CHEMK a KF realizovali svoj vývozný predaj, vykonávala všetky funkcie súvisiace s dovozom do Únie, po prvé uplatnila článok 2 ods. 9 základného nariadenia. Preto vytvorila vývoznú cenu na základe ceny, za ktorú boli dovážané výrobky prvýkrát opätovne predané nezávislému kupujúcemu, upravenej o všetky náklady, ktoré vznikli medzi dovozom a opätovným predajom, ako aj o ziskové rozpätie stanovené na 6 % a primerané rozpätie na predajné, všeobecné a administratívne náklady (spolu ďalej len „PVA náklady“). Po druhé Komisia preskúmala tvrdenie predložené žalobkyňou, ako aj spoločnosťami CHEMK a KF, podľa ktorého sa tieto spoločnosti majú považovať za jeden hospodársky subjekt s tým, že pri stanovení vývoznej ceny netreba vo vzťahu k PVA nákladom a ziskovému rozpätiu vykonať žiadnu úpravu. V odpovedi na toto tvrdenie Komisia na jednej strane zopakovala svoj záver, podľa ktorého treba žalobkyňu považovať za prepojeného dovozcu v zmysle článku 2 ods. 9 základného nariadenia. Na druhej strane sa domnievala, že existencia jedného hospodárskeho subjektu je irelevantná vzhľadom na úpravy vykonané podľa článku 2 ods. 9 základného nariadenia, ktorý sa uplatňuje výslovne na situácie, v ktorých sú vývozca a dovozca v spojení.

24 Ďalej, pokiaľ ide o výpočet dumpingového rozpätia, Komisia po prvé konštatovala, že za prvé obdobie prešetrovania bolo dumpingové rozpätie negatívne, zatiaľ čo za druhé obdobie toto rozpätie, opravené v nadväznosti na pripomienky žalobkyne, dosahovalo 23,1 %. Po druhé Komisia spresnila, že v rámci prešetrovania náhrady a na rozdiel od prešetrovania, ktoré viedlo k prijatiu pôvodného nariadenia, predtým, než stanovila priemerné dumpingové rozpätie pre skupinu CHEMK, vypočítala najprv dumpingové rozpätie pre CHEMK a rozpätie pre KF. Uplatnenie tejto novej metódy odôvodnila zmenou okolností v zmysle článku 11 ods. 9 základného nariadenia týkajúcou sa zmeny predajných kanálov pre vývoz ferosilícia skupinou CHEMK, pričom podľa Komisie je uvedená metóda v súlade s požiadavkami článku 2 tohto nariadenia.

25 Komisia napokon preskúmala tvrdenia, ktoré žalobkyňa predložila ako odpoveď na jej závery týkajúce sa prešetrovania náhrady. V tejto súvislosti najmä preskúmala a zamietla na jednej strane tvrdenia, ktoré predložila žalobkyňa s cieľom spochybniť existenciu zmeny okolností odôvodňujúcu uplatnenie novej metódy výpočtu. Na druhej strane zamietla tvrdenia žalobkyne týkajúce sa pojmu jeden hospodársky subjekt.

Konanie a návrhy účastníkov konania

26 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 23. októbra 2012 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

27 Keďže došlo k zmene zloženia komôr Všeobecného súdu, sudca spravodajca bol pridelený k druhej komore, ktorej bola v dôsledku toho prejednávaná vec pridelená.

28 Na základe správy sudcu spravodajcu Všeobecný súd (druhá komora) rozhodol o začatí ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 64 rokovacieho poriadku písomne položil žalobkyni otázku. Žalobkyňa sa vyjadrila v stanovenej lehote.

29 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na ústne otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní 17. septembra 2014.

30 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— čiastočne zrušil napadnuté rozhodnutia v rozsahu, v akom zamietajú náhradu zaplateného antidumpingového cla okrem prípadov, keď boli žiadosti vyhlásené za neprípustné z dôvodu uplynutia stanovenej lehoty,

— uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

31 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

32 Na podporu svojej žaloby o neplatnosť uvádza žalobkyňa dva žalobné dôvody. Prvý žalobný dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení alebo zjavne nesprávnom posúdení, ktorých sa mala dopustiť Komisia pri stanovení vývoznej ceny. Druhý žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení a na porušení článku 11 ods. 9 základného nariadenia tým, že Komisia dospela k záveru o existencii zmeny okolností a uplatnila novú metódu na určenie dumpingového rozpätia.

O prvom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení alebo zjavne nesprávnom posúdení, ku ktorým došlo pri stanovení vývoznej ceny

33 Prvým žalobným dôvodom na zrušenie žalobkyňa v podstate namieta, že Komisia pri stanovení vývoznej ceny nesprávne pristúpila k úpravám vo vzťahu k jej PVA nákladom a zisku vzťahujúcemu sa na jej vývozné funkcie, ktoré plní ako vnútorné predajné oddelenie a oddelenie distribúcie jedného hospodárskeho subjektu, ktorý tvorí so spoločnosťami CHEMK a KF. Tento žalobný dôvod sa delí na dve časti, pričom prvá časť sa týka záveru uvedeného v napadnutých rozhodnutiach, podľa ktorého žalobkyňa netvorí s CHEMK a KF jeden hospodársky subjekt, a druhá časť sa týka úvahy uvedenej v napadnutých rozhodnutiach, že pojem jeden hospodársky subjekt nie je pri tvorbe vývoznej ceny relevantný.

34 V prvom rade treba preskúmať druhú časť tohto žalobného dôvodu a až potom v druhom rade treba posúdiť prvú časť tohto žalobného dôvodu.

O druhej časti

35 V rámci druhej časti prvého žalobného dôvodu sa žalobkyňa domnieva, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia alebo zjavne nesprávneho posúdenia tým, že v napadnutých rozhodnutiach usúdila, že existencia jedného hospodárskeho subjektu nemá vplyv na tvorbu vývoznej ceny podľa článku 2 ods. 9 základného nariadenia, hoci z rozsudku Súdneho dvora zo 16. februára 2012, Rada a Komisia/Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP (C-191/09 P a C-200/09 P, Zb., EU:C:2012:78, body 55 a 56), a rozsudku Súdu prvého stupňa z 10. marca 2009, Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP/Rada (T-249/06, Zb., EU:T:2009:62, bod 177) vyplýva, že pojem jeden hospodársky subjekt, rovnako uplatňovaný aj v súvislosti s určovaním normálnej hodnoty, je relevantný „na účely stanovenia vývoznej ceny“. Hoci sa táto judikatúra týka úprav vykonaných podľa článku 2 ods. 10 základného nariadenia, žalobkyňa sa domnieva, že nič v znení článku 2 ods. 9, ani žiadny naliehavý právny či ekonomický dôvod nebráni jej uplatneniu na súvislosti stanovenia vývoznej ceny podľa článku 2 ods. 9 uvedeného nariadenia. Účinkom tohto uplatnenia je, že PVA náklady a zisk vzťahujúci sa na vývozné funkcie spoločnosti fungujúcej ako integrované vývozné oddelenie nemôžu byť predmetom úprav podľa článku 2 ods. 9 základného nariadenia. V prejednávanej veci z toho vyplýva, že ak by sa Komisia nedopustila uvádzaných chýb, PVA náklady a zisk žalobkyne by boli predmetom úprav len v rozsahu PVA nákladov a zisku súvisiaceho s jej činnosťami týkajúcimi sa dovozu a činnosťami po dovoze.

36 Komisia namieta voči dôvodnosti týchto tvrdení.

37 Najprv treba na jednej strane pripomenúť, že v oblasti ochranných obchodných opatrení Rada a Komisia (spolu ďalej len „inštitúcie“) disponujú širokou mierou voľnej úvahy z dôvodu zložitosti hospodárskych, politických a právnych situácií, ktoré musia preskúmať (rozsudok z 27. septembra 2007, Ikea Wholesale, C-351/04, Zb., EU:C:2007:547, bod 40). Z toho vyplýva, že prieskum týchto posúdení vykonaný súdom Únie musí byť obmedzený na overenie dodržania procesných pravidiel, vecnú správnosť skutkových zistení uvedených na vykonanie napádaného výberu, neexistenciu zjavne nesprávneho posúdenia skutkového stavu alebo neexistenciu zneužitia právomoci (rozsudky Súdneho dvora zo 7. mája 1987, NTN Toyo Bearing a i./Rada, 240/84, Zb., EU:C:1987:202, bod 19; zo 14. marca 1990, Gestetner Holdings/Rada a Komisia, C-156/87, Zb., EU:C:1990:116, bod 63, a rozsudok Všeobecného súdu zo 7. februára 2013, EuroChem MCC/Rada, T-84/07, Zb., EU:T:2013:64, bod 32).

38 Na druhej strane treba po prvé pripomenúť, že článok 2 ods. 8 základného nariadenia stanovuje, že vývozná cena je cena skutočne zaplatená alebo obvykle platená za výrobok pri jeho vývoze z krajiny vývozu do Únie. Podľa článku 2 ods. 9 prvého pododseku základného nariadenia v prípadoch, keď neexistuje vývozná cena alebo keď existuje podozrenie, že vývozná cena je nespoľahlivá z dôvodu spojenia alebo kompenzačnej dohody medzi vývozcom a dovozcom alebo treťou stranou, možno vývoznú cenu vytvoriť na základe ceny, za ktorú sú dovážané výrobky prvýkrát predané nezávislému kupujúcemu alebo ak výrobky nie sú ďalej predané nezávislému kupujúcemu, alebo nie sú predané v stave, v akom boli dovezené, na ľubovoľnom primeranom základe.

39 Z toho vyplýva, že v prípade spojenia medzi vývozcom a dovozcom sú inštitúcie oprávnené v súlade s článkom 2 ods. 9 základného nariadenia vytvoriť vývoznú cenu. Judikatúra pripúšťa existenciu takéhoto spojenia, keď vývozca a dovozca patria do tej istej skupiny (pozri v tomto zmysle analogicky rozsudok Súdneho dvora z 5. októbra 1988, Canon a i./Rada, 277/85 a 300/85, Zb., EU:C:1988:467, bod 31; rozsudky Súdu prvého stupňa zo 14. septembra 1995, Descom Scales/Rada, T-171/94, Zb., EU:T:1995:164, bod 33, a z 20. októbra 1999, Swedish Match Philippines/Rada, T-171/97, Zb., EU:T:1999:263, bod 73).

40 Po druhé na základe článku 2 ods. 9 druhého pododseku základného nariadenia, pokiaľ sa vývozná cena vytvorí na základe ceny prvého nezávislého kupujúceho alebo na akomkoľvek inom primeranom základe, vykoná sa úprava, aby sa zohľadnili jednak všetky náklady, ktoré vznikli medzi dovozom

a ďalším predajom, aby sa stanovila spoľahlivá vývozná cena na hranici Únie. Článok 2 ods. 9 tretí pododsek základného nariadenia stanovuje, že náklady, vo vzťahu ku ktorým sa vykoná úprava, zahŕňajú najmä primerané rozpätie na PVA náklady a zisk (rozsudok z 25. októbra 2011, CHEMK a KF/Rada, T-190/08, Zb., EU:T:2011:618, bod 27).

41 V tejto súvislosti treba najprv dodať, že úpravy uvedené v článku 2 ods. 9 druhom a treťom pododseku vykonávajú inštitúcie *ex offo* (pozri analogicky rozsudky Súdneho dvora zo 7. mája 1987, Nachi Fujikoshi/Rada, 255/84, Zb., EU:C:1987:203, bod 33; zo 7. mája 1987, Minebea/Rada, 260/84, Zb., EU:C:1987:206, bod 43, a rozsudok Súdu prvého stupňa Descom Scales/Rada, už citovaný v bode 39 vyššie, EU:T:1995:164, bod 66). Okrem toho treba konštatovať, že toto ustanovenie nevylučuje, aby sa úpravy vykonali vo vzťahu k nákladom, ktoré vznikli pred dovozom, pokiaľ tieto náklady obvykle znáša dovozca (pozri v tomto zmysle analogicky rozsudok Gestetner Holdings/Rada a Komisia, už citovaný v bode 37 vyššie, EU:C:1990:116, body 31 až 33).

42 Ďalej hoci článok 2 ods. 9 základného nariadenia stanovuje, že sa vykoná úprava na základe primeraného rozpätia na PVA náklady a zisk, toto ustanovenie neupravuje metódu výpočtu či určenia uvedeného rozpätia. Obmedzuje sa na odkaz na primeranosť uvedeného rozpätia, ktoré je predmetom úpravy (pozri v tomto zmysle rozsudok CHEMK a KF/Rada, už citovaný v bode 40 vyššie, EU:T:2011:618, bod 28).

43 Napokon určenie primeraného rozpätia na PVA náklady a zisk nie je výnimočným prípadom pri uplatňovaní judikatúry citovanej v bode 37 vyššie, podľa ktorej v oblasti ochranných obchodných opatrení inštitúcie disponujú širokou mierou voľnej úvahy, pričom súd Únie uplatňuje len obmedzené súdne preskúmanie. Toto určenie totiž nevyhnutne zahŕňa komplexné hospodárske posúdenia (pozri v tomto zmysle rozsudok CHEMK a KF/Rada, už citovaný v bode 40 vyššie, EU:T:2011:618, bod 38; pozri analogicky rozsudky z 30. marca 2000, Miwon/Rada, T-51/96, Zb., EU:T:2000:92, bod 42, a z 21. novembra 2002, Kundan a Tata/Rada, T-88/98, Zb., EU:T:2002:280, bod 50).

44 Po tretie v nadväznosti na uvedené a vzhľadom na judikatúru treba zdôrazniť, že v prípade spojenia medzi vývozcom a dovozcom prináleží zainteresovanej strane, ktorá zamýšľa napadnúť rozsah úprav vykonaných na základe článku 2 ods. 9 základného nariadenia, pokiaľ ide o neprimerané rozpätia určené vo vzťahu k PVA nákladom a zisku, aby predložila dôkazy a konkrétne výpočty odôvodňujúce jej tvrdenia a osobitne alternatívnu sadzbu, ktorú prípadne navrhuje (pozri v tomto zmysle analogicky rozsudok Canon a i./Rada, už citovaný v bod 39 vyššie, EU:C:1988:467, bod 32).

45 V prejednávanej veci je v prvom rade nesporné, že v správnom konaní pred Komisiou žalobkyňa tvrdila, že so spoločnosťami CHEMK a KF tvorí jeden hospodársky subjekt a že okrem funkcií súvisiacich s dovozom má aj funkcie súvisiace s vývozom ako vnútorné oddelenie distribúcie uvedeného subjektu.

46 Ďalej v napadnutých rozhodnutiach Komisia na jednej strane usúdila, že žalobkyňa vykonáva všetky funkcie, ktoré bežne vykonáva prepojený dovozca, s tým, že ju treba považovať za spojenú so spoločnosťami CHEMK a KF a že vývoznú cenu treba vytvoriť podľa článku 2 ods. 9 základného nariadenia. Na druhej strane sa Komisia domnievala, že existencia jedného hospodárskeho subjektu nie je relevantná, pokiaľ ide o otázku, či sa mali úpravy vykonať podľa uvedeného ustanovenia. Článok 2 ods. 9 základného nariadenia sa totiž výslovne vzťahuje na prípad spojenia medzi vývozcom a dovozcom. Okrem toho Komisia dodala, že skutočnosť, či združenie má alebo nemá formu jedného hospodárskeho subjektu, nemá v rámci úpravy vykonanej podľa článku 2 ods. 9 základného nariadenia žiadny význam. Rozsudok Súdneho dvora Rada a Komisia/Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, už citovaný v bode 35 vyššie (EU:C:2012:78), a rozsudok Súdu prvého stupňa Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP/Rada, už citovaný v bode 35 vyššie (EU:T:2009:62), ktoré citovala žalobkyňa, nie sú relevantné, keďže vec, v ktorej boli vydané tieto rozsudky, sa týkala úpravy podľa článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia.

47 Napokon, ako to vyplýva zo skutočností uvedených v spise, Komisia pri tvorbe vývoznej ceny na základe článku 2 ods. 9 základného nariadenia zohľadnila primerané rozpätie na PVA náklady vo výške 2,29 % čistého obratu žalobkyne a primerané rozpätie na zisk zodpovedajúce 6 % uvedeného čistého obratu.

48 Dôvodnosť tvrdení, ktoré predložila žalobkyňa na podporu tejto časti prvého žalobného dôvodu, treba preskúmať so zreteľom na tieto pripomenutia a spresnenia. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že žalobkyňa namieta, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia alebo nesprávnych skutkových zistení tým, že dospela k nesprávnemu záveru, že existencia jedného hospodárskeho subjektu nemá pri tvorbe vývoznej ceny žiadny význam, a to v podstate s cieľom spochybniť časť úprav vykonaných Komisiou na základe článku 2 ods. 9 základného nariadenia vo vzťahu k jej PVA nákladom a jej zisku.

49 Navyše treba spresniť, že žalobkyňa pripúšťa, že v prejednávanej veci bolo potrebné vývoznú cenu vytvoriť podľa článku 2 ods. 9 základného nariadenia, ktorého uplatniteľnosť teda nenamieta. Okrem toho žalobkyňa pripúšťa, ako to potvrdila aj na pojednávaní, že PVA náklady a jej zisk súvisiaci s jej funkciou dovozcu, na ktoré sa podľa nej vzťahuje toto ustanovenie, museli byť predmetom úprav.

50 V prvom rade žalobkyňa v podstate tvrdí, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia tým, že dospela k nesprávnemu záveru, že existencia jedného hospodárskeho subjektu nemá v kontexte článku 2 ods. 9 základného nariadenia žiadny význam.

51 V reakcii na tvrdenia, ktoré žalobkyňa predložila v správnom konaní a ktoré sú založené na tom, že so spoločnosťami CHEMK a KF tvorí jeden hospodársky subjekt, treba zdôrazniť, že Komisia v napadnutých rozhodnutiach pripomenula, že žalobkyňa plnila funkcie, ktoré bežne prináležia prepojenému dovozcovi s tým, že podmienky potrebné na úpravy uvedené v článku 2 ods. 9 základného nariadenia boli splnené. Tiež spresnila, že existencia alebo neexistencia jedného hospodárskeho subjektu nemá význam, pokiaľ ide o otázku opodstatnenosti vykonania úprav podľa článku 2 ods. 9 základného nariadenia, keďže podmienky na uplatnenie tohto ustanovenia boli splnené a uvedené ustanovenie sa výslovne vzťahuje na prípad spojenia medzi vývozcom a dovozcom. Komisia sa navyše domnieva, že otázka, či spojenie medzi žalobkyňou a spoločnosťami CHEMK a KF má alebo nemá formu jedného hospodárskeho subjektu, nie je v rámci úpravy vykonanej podľa článku 2 ods. 9 základného nariadenia relevantná.

52 Zdá sa teda, že odmietnutie tvrdenia žalobkyne v napadnutých rozhodnutiach založeného na existencii jedného hospodárskeho subjektu je v podstate založené na úvahe, že existencia alebo neexistencia takéhoto subjektu nie je podľa Komisie v prípade spojenia medzi výrobcom a dovozcom, o aké ide v prejednávanej veci relevantná, pokiaľ ide o samotnú uplatniteľnosť článku 2 ods. 9 základného nariadenia, s tým, že vzhľadom na splnenie podmienok na uplatnenie tohto ustanovenia sa Komisia domnieva, že bola oprávnená vykonať v ňom uvedené úpravy.

53 Okrem toho treba zdôrazniť, že z napadnutých rozhodnutí nevyplýva, že by Komisia chcela vylúčiť to, že existencia jedného hospodárskeho subjektu by prípadne mohla mať vplyv na podmienky uplatňovania článku 2 ods. 9 základného nariadenia, to znamená najmä na možnosť, že niektoré PVA náklady a zisky (napríklad tie, ktoré súvisia s vývoznými činnosťami) by sa nemuseli pri úpravách vykonaných podľa tohto ustanovenia zohľadňovať.

54 Takýto výklad odôvodnenia napadnutých rozhodnutí sa vyžaduje o to viac, že ako vyplýva z uvedených rozhodnutí, žalobkyňa v správnom konaní tvrdila, že existencia jedného hospodárskeho subjektu bráni akejkoľvek úprave podľa článku 2 ods. 9 základného nariadenia vo vzťahu k jej PVA nákladom a zisku. Komisia totiž v reakcii na toto tvrdenie v napadnutých rozhodnutiach uviedla, že existencia takéhoto subjektu nemôže brániť uvedeným úpravám. Okrem toho, aj keby vo svojich pripomienkach z 20. júna 2012 žalobkyňa naznačila, že napáda len časť úprav vykonaných vo vzťahu k uvedeným nákladom, nič to nemení na skutočnosti, že uvedené pripomienky nie sú jednoznačné, čo sa týka skutočného rozsahu

namietania zo strany žalobkyne, a že v každom prípade žalobkyňa vo svojich písomnostiach nepredložila žiadnu osobitnú kritiku, pokiaľ ide o prezentáciu jej tvrdení v napadnutých rozhodnutiach, a ktorú sama žalobkyňa pripomenula v žalobe pri vymedzení skutkového stavu prejednávanej veci.

55 Vzhľadom na uvedené a keďže na jednej strane žalobkyňa vôbec nespochybňuje uplatniteľnosť článku 2 ods. 9 základného nariadenia v prípade jedného hospodárskeho subjektu, ako to potvrdila na pojednávaní v odpovedi na otázku položenú Všeobecným súdom, a na druhej strane sa Komisia v napadnutých rozhodnutiach uspokojila s domnienkou, že existencia takéhoto subjektu nemá žiadny vplyv na uplatniteľnosť uvedeného ustanovenia a v ňom uvedené úpravy, treba dospieť k záveru, že tvrdenia žalobkyne nepreukazujú, že by sa Komisia pri týchto úvahách dopustila nesprávneho právneho posúdenia.

56 Tieto tvrdenia treba teda zamietnuť bez toho, aby bolo potrebné stanoviť prípadné účinky existencie jedného hospodárskeho subjektu na určenie vývoznej ceny a súvisiaci dopad rozsudku Súdneho dvora Rada a Komisia/Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, už citovaného v bode 35 vyššie (EU:C:2012:78), a rozsudku Súdu prvého stupňa Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP/Rada, už citovaného v bode 35 vyššie (EU:T:2009:62), ktoré žalobkyňa citovala.

57 V druhom rade žalobkyňa v podstate uvádza, ako to spresnila na pojednávaní, že úpravy vykonané pri tvorbe vývoznej ceny podľa článku 2 ods. 9 základného nariadenia vo vzťahu k jej PVA nákladom a zisku sú neprimerané. Poukazuje na to, že pokiaľ ide o spoločnosť, ktorá ako ona sama zároveň pôsobí ako dovozca a ako vývozca, pričom je súčasťou jedného hospodárskeho subjektu, článok 2 ods. 9 základného nariadenia umožňuje vykonať úpravy vo vzťahu k PVA nákladom a zisku len z dôvodu funkcií súvisiacich s dovoznými činnosťami, nie však z dôvodu funkcií vzťahujúcich sa na vývoz. Keďže žalobkyňa navyše v správnom konaní tvrdila, že okrem dovozných funkcií vykonáva aj vývozné funkcie, domnieva sa, že prináleží Komisii, aby na účely úprav uvedených v článku 2 ods. 9 základného nariadenia rozlišovala medzi týmito dvoma funkciami a úpravy vykonala len vo vzťahu k PVA nákladom a zisku, ktoré súvisia s dovoznými funkciami.

58 Bez toho, aby bolo potrebné stanoviť, či žalobkyňa skutočne tvorí jeden hospodársky subjekt so spoločnosťami CHEMK a KF a aké sú prípadne účinky existencie takéhoto subjektu na určenie vývoznej ceny podľa relevantných ustanovení základného nariadenia, treba zdôrazniť, že na základe tvrdení žalobkyne nemožno preukázať, že rozpätia uvedené v bode 47 vyššie sú neprimerané, pokiaľ ide o to, že Komisia nerozlišovala medzi rozdielnymi funkciami žalobkyne.

59 Po prvé v správnom konaní žalobkyňa nepredložila žiadny detailný číselný údaj týkajúci sa nákladov a ziskov, ktoré podľa nej nemali byť predmetom úprav z dôvodu, že súvisia s jej vývoznými činnosťami, ako to žalobkyňa potvrdila na pojednávaní v odpovedi na otázku položenú Všeobecným súdom. Navyše z dôkazov v spise vyplýva, že žalobkyňa sa v konaní pred Komisiou obmedzila na tvrdenie, že so spoločnosťami CHEMK a KF tvorí jeden hospodársky subjekt a okrem dovozných funkcií vykonáva aj funkcie vnútorného predajného oddelenia. Vo svojom liste z 20. júna 2012, v ktorom spochybňuje závery Komisie týkajúce sa druhého obdobia prešetrovania, žalobkyňa konkrétne tvrdí, že predmetom úprav podľa článku 2 ods. 9 základného nariadenia môžu byť len PVA náklady a zisk týkajúci sa jej dovozných funkcií, nie však PVA náklady a zisk týkajúci sa jej vývozných funkcií. Napriek tomu, ako to vyplýva z písomností Komisie a bez toho, aby to žalobkyňa spochybnila, pokiaľ ide o úpravy, ktoré chcela Komisia vykonať, žalobkyňa vypustila z prílohy č. 3 svojho listu z 20. júna 2012 kolónku s názvom „[PVA] náklady 2,29 % a zisk bežné obdobie prešetrovania 6 %“.

60 Za týchto podmienok treba zdôrazniť, že okrem skutočnosti, že pripomienky predložené žalobkyňou v správnom konaní nie sú jednoznačné, Komisia musela bez toho, aby žalobkyňa predložila akékoľvek presné číselné údaje týkajúce sa vzniknutých nákladov a dosiahnutých ziskov v súvislosti s jej rôznymi

činnosťami, stanoviť primerané rozpätie na PVA náklady a zisk žalobkyne, aby mohla vykonať úpravy uvedené v článku 2 ods. 9 základného nariadenia, ktorého uplatniteľnosť žalobkyňa vôbec nespochybnila.

61 Vzhľadom na úvahy uvedené v bodoch 40 až 44 vyššie totiž treba pripomenúť, že pri tvorbe vývoznej ceny na základe článku 2 ods. 9 základného nariadenia Komisia vykonáva úpravy podľa uvedeného ustanovenia *ex officio a* na tento účel stanovuje primerané rozpätie na PVA náklady a zisk. Naopak, pri zohľadnení judikatúry pripomenutej konkrétne v bode 44 vyššie prináleží zainteresovanej strane, v tomto prípade žalobkyni, aby v prípade, že zamýšľa v správnom konaní spochybniť časť oznámených úprav, predložila na podporu svojich námietok číselné údaje, akými sú konkrétne výpočty odôvodňujúce jej tvrdenia.

62 V tejto súvislosti treba na jednej strane ešte dodať, že na základe tvrdenia o existencii jedného hospodárskeho subjektu, v rámci ktorého žalobkyňa v zásade pôsobila ako vnútorné predajné oddelenie s tým, že jej dovozné funkcie sú dopĺňané vývoznými funkciami, aj keby sa takáto existencia preukázala, nemožno na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, preniesť dôkazné bremeno tak, aby bola Komisia povinná rozlišovať *ex officio* medzi dovoznou a vývoznou funkciou a k tomu prislúchajúcimi PVA nákladmi a ziskom, ak by to aj bolo odôvodnené. Stále však platí, že prináleží žalobkyni, aby v rozsahu, v akom čiastočne napáda úpravy oznámené Komisiou, na základe dôkazov preukázala neprimeranosť týchto úprav tým, že dokáže, aký majú podľa nej jej vývozné funkcie vplyv na úpravy, ktoré môže vykonať Komisia.

63 Na druhej strane na rozdiel od toho, čo tvrdila žalobkyňa na pojednávaní, nemôže sa ani zbaviť povinnosti predložiť číselné údaje, ak Komisia ešte v prejednávanej veci nerozhodla o existencii jedného hospodárskeho subjektu a jeho vplyve na tvorbu vývoznej ceny. Toto tvrdenie totiž, pokiaľ smeruje k tomu, že predloženie takýchto číselných údajov určených na preukázanie neprimeranosti niektorých úprav týkajúcich sa funkcií, ktoré nespadajú pod článok 2 ods. 9 základného nariadenia, sa má podriadiť predbežnému uznaniu výkonu takýchto funkcií zo strany Komisie, je nezlučiteľné s judikatúrou uvedenou v bode 44 vyššie.

64 Z toho vyplýva, že Komisia sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď bez toho, aby jej žalobkyňa v správnom konaní poskytla podrobné číselné údaje, stanovila primerané rozpätia na PVA náklady a zisk žalobkyne bez toho, aby *ex officio* rozlišovala medzi PVA nákladmi a ziskom z jej činností, ktoré sa týkajú jej údajných vývozných a dovozných funkcií, a to aj za predpokladu, že by toto rozlišovanie bolo relevantné.

65 Po druhé okrem toho, že v správnom konaní žalobkyňa nepredložila žiadny číselný údaj spochybňujúci primerané rozpätie na PVA náklady a zisk, ktoré chcela Komisia uplatniť, treba dodať, že ani v predmetnom konaní žalobkyňa nepreukázala neprimeranosť úprav vykonaných Komisiou. V konaní pred Všeobecným súdom totiž žalobkyňa nepredložila žiadny dôkaz, na základe ktorého by bolo možné presne stanoviť tú časť úprav, ktoré spochybňuje a ktoré sa týkajú vývozných činností, ktoré vykonáva ako súčasť jedného hospodárskeho subjektu, ani žiadny dôkaz na preukázanie údajne zveličených úprav vykonaných Komisiou.

66 Po prvé, ak by teda podľa žalobkyne Komisia správne uplatnila článok 2 ods. 9 základného nariadenia pri zohľadnení existencie jedného hospodárskeho subjektu, dumpingové rozpätie pre druhé obdobie prešetrovania „by bolo výrazne nižšie“ než rozpätie vypočítané Komisiou, pričom spresnila, že vykonané úpravy sú „zveličené“. Po druhé žalobkyňa tvrdí, že vplyv existencie jedného hospodárskeho subjektu na úpravy vykonané podľa článku 2 ods. 9 základného nariadenia sa nachádza v rozpätí medzi 8 a 20 % vypočítaného dumpingového rozpätia. Po tretie primerané rozpätie 2,29 % jej čistého obratu dosiahnutého vo vzťahu k PVA nákladom „je výrazne vyššie“ než rozpätie, ktoré sa mohlo odpočítať, ak by Komisia zohľadnila existenciu jedného hospodárskeho subjektu. Po štvrté ziskové rozpätie 6 % uvedeného čistého obratu tvorí „priemerné ziskové rozpätie celého nezávislého

obchodníka/dovozcu“, zatiaľ čo v prípade jedného hospodárskeho subjektu „len zanedbateľnú časť ziskov možno prípadne pripísať opätovnému predaju po dovoze zo strany žalobkyne/[jedného hospodárskeho subjektu] v Únii“.

67 Tieto nejasné a nepodložené tvrdenia sú nedostatočné vzhľadom na požiadavky uvedené v bode 44 vyššie, a teda na ich základe nemožno spochybniť rozsah úprav vykonaných Komisiou v napadnutých rozhodnutiach.

68 Okrem toho v rozsahu, v akom žalobkyňa namieta, že Komisia v napadnutých rozhodnutiach uplatnila priemerné ziskové rozpätie nezávislého dovozcu, postačuje pripomenúť, že podľa judikatúry primerané ziskové rozpätie uvedené v článku 2 ods. 9 treťom pododseku základného nariadenia nemusí byť v prípade existencie prepojenia medzi výrobcom a dovozcom do Únie vypočítané na základe údajov pochádzajúcich od prepojeného dovozcu, ktoré môžu byť ovplyvnené týmto prepojením, ale na základe údajov pochádzajúcich od nezávislého dovozcu (rozsudok Všeobecného súdu CHEMK a KF/Rada, už citovaný v bode 40 vyššie, EU:T:2011:618, bod 29; pozri rovnako analogicky rozsudky Súdneho dvora z 5. októbra 1988, Silver Seiko a i./Rada, 273/85 a 107/86, Zb., EU:C:1988:466, bod 25, a Canon a i./Rada, už citovaný v bode 39 vyššie, EU:C:1988:467, bod 32).

69 Z toho vyplýva, že žalobkyňa nepreukázala, že úpravy vykonané vo vzťahu k jej PVA nákladom a zisku sú neprimerané.

70 Komisia teda bez toho, aby sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, uplatnila v napadnutých rozhodnutiach primerané rozpätia 2,29 a 6 %, pokiaľ ide o PVA náklady a zisk žalobkyne.

71 Vzhľadom na uvedené úvahy treba druhú časť prvého žalobného dôvodu zamietnuť.

O prvej časti

72 Na podporu prvej časti prvého žalobného dôvodu žalobkyňa uvádza, že Komisia sa v napadnutých rozhodnutiach dopustila nesprávneho právneho posúdenia alebo zjavne nesprávneho posúdenia tým, že dospela k záveru, že so spoločnosťami CHEMK a KF netvorí jeden hospodársky subjekt. Žalobkyňa dodáva, že ak by ju Komisia v napadnutých rozhodnutiach kvalifikovala ako dovozcu v spojení s vývozcom v zmysle článku 2 ods. 9 základného nariadenia, nemohla by vylúčiť, že táto kvalifikácia je založená na závere, podľa ktorého nie je súčasťou jedného hospodárskeho subjektu, a že pokiaľ je zamietnutie pojmu jeden hospodársky subjekt zo strany Komisie v napadnutých rozhodnutiach založené na posúdení uvedenom v odôvodneniach 24 a 37 vykonávacieho nariadenia, toto posúdenie je mylné.

73 Komisia tvrdí, že prvá časť tohto žalobného dôvodu je neprípustná a v každom prípade neúčinná.

74 Najprv treba zdôrazniť, že ako vyplýva z pripomenutia napadnutých rozhodnutí v bode 46 vyššie, Komisia sa v uvedených rozhodnutiach nevyjadrila k existencii jedného hospodárskeho subjektu zoskupujúceho žalobkyňu, ako aj CHEMK a KF, čo potvrdila aj na pojednávaní. V týchto rozhodnutiach sa totiž Komisia len domnievala, že na jednej strane žalobkyňa vykonáva typické funkcie prepojeného dovozcu, pričom vývoznú cenu treba vytvoriť na základe článku 2 ods. 9 základného nariadenia, a že na druhej strane existencia alebo neexistencia jedného hospodárskeho subjektu nemá v tejto súvislosti význam, keďže podmienky na uplatnenie uvedeného ustanovenia boli splnené. Z toho vyplýva, že prvú časť tohto žalobného dôvodu treba zamietnuť v rozsahu, v akom smeruje proti záverom, ktoré nie sú v napadnutých rozhodnutiach uvedené.

75 Ďalej aj keby Komisia v prejednávanej veci zamýšľala zamietnuť existenciu jedného hospodárskeho subjektu pri jeho kvalifikácii ako prepojeného dovozcu, ako to tvrdí žalobkyňa, v každom prípade treba zdôrazniť, že okolnosť, aj keby bola preukázaná, že žalobkyňa tvorí, ako to tvrdí, jeden hospodársky

subjekt so spoločnosťami CHEMK a KF, nemá v okolnostiach tejto veci význam na posúdenie zákonnosti tvorby vývoznej ceny v napadnutých rozhodnutiach. Treba totiž pripomenúť, že v rámci druhej časti tohto žalobného dôvodu žalobkyňa nepreukázala neprimeranosť úprav vykonaných podľa článku 2 ods. 9 základného nariadenia z dôvodu ňou uvádzanej existencie jedného hospodárskeho subjektu. Za týchto podmienok, aj keby skutočne tvorila jeden hospodársky subjekt so spoločnosťami CHEMK a KF a Komisia by nesprávne tento pojem vylúčila, takéto pochybenie by nemohlo ovplyvniť úpravy vykonané Komisiou vo vzťahu k PVA nákladom a zisku žalobkyne.

76 Napokon keď sa žalobkyňa odvoláva na závery Rady vo vykonávacom nariadení, ktoré mala Komisia podľa nej v súlade s bodom 3.2.3 písm. a) výkladového stanoviska zohľadniť na účely prijatia napadnutých rozhodnutí, treba po prvé zdôrazniť, že aj keď je pravda, že z odôvodnení 5 napadnutých rozhodnutí vyplýva, že Komisia v zásade zamýšľala v uvedených rozhodnutiach nasledovať závery revízneho prešetrovania, nič to nemení na skutočnosti, že pokiaľ ide o stanovenie vývoznej ceny, vôbec nezaujala stanovisko k existencii jedného hospodárskeho subjektu. Posúdenie dôkazov predložených skupinou CHEMK s cieľom preukázať existenciu jedného hospodárskeho subjektu zo strany Rady je totiž uvedené len vo vykonávacom nariadení.

77 Treba konštatovať, že vykonávacie nariadenie nie je predmetom prejednávanej žaloby, čo okrem iného potvrdila aj žalobkyňa na pojednávaní.

78 Vzhľadom na to, že podľa judikatúry súd Únie nemôže rozhodovať *ultra petita* (rozsudky zo 14. decembra 1962, Meroni/Vysoký úrad, 46/59 a 47/59, Zb., EU:C:1962:44, s. 801, a z 28. júna 1972, Jamet/Komisia, 37/71, Zb., EU:C:1972:57, bod 12), Všeobecný súd nemôže v prejednávanej veci posúdiť zákonnosť dôvodov uvedených v odôvodneniach 24 a 37 vykonávacieho nariadenia.

79 Po druhé, ak žalobkyňa na pojednávaní naznačila, že vzhľadom na jej právo na obhajobu treba zohľadniť všetky okolnosti, nielen napadnuté rozhodnutia, ale aj revízne prešetrovanie, treba poznamenať, že otázka, či teda žalobkyňa zamýšľa namietať porušenie svojich práv na obhajobu zo strany Komisie, jasne z pripomienok na pojednávaní nevyplýva.

80 V každom prípade, aj keby teda žalobkyňa zamýšľala namietať porušenie jej práv na obhajobu, treba konštatovať, ako to správne poznamenala Komisia, že by išlo o nový žalobný dôvod, ktorý bol prvýkrát predložený na pojednávaní, a teda neprípustný vzhľadom na článok 48 ods. 2 rokovacieho poriadku.

81 Treba totiž zdôrazniť, že podľa článku 48 ods. 2 rokovacieho poriadku uvádzanie nových dôvodov je prípustné počas konania len vtedy, ak sú tieto dôvody založené na nových právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania (rozsudok zo 16. marca 2000, Compagnie maritime belge transports a i./Komisia, C-395/96 P a C-396/96 P, Zb., EU:C:2000:132, bod 99). Žalobkyňa na pojednávaní nepoukázala na to, že by sa počas konania objavila akákoľvek právna alebo skutková okolnosť, ktorá by odôvodňovala predloženie nového žalobného dôvodu.

82 Okrem toho, aj keď podľa judikatúry žalobný dôvod, ktorý predstavuje rozšírenie žalobného dôvodu, ktorý bol už priamo alebo implicitne uvedený v návrhu na začatie konania a ktorý je s ním úzko spojený, treba vyhlásiť za prípustný (uznesenie z 13. novembra 2001, Dürbeck/Komisia, C-430/00 P, Zb., EU:C:2001:607, bod 17), treba zdôrazniť, že v prejednávanej veci porušenie práva na obhajobu, ktoré žalobkyňa uviedla na pojednávaní, nemožno považovať za takéto rozšírenie. Naopak, ak žalobkyňa v žalobe napáda touto časťou prvého žalobného dôvodu prípadné zamietnutie existencie jedného hospodárskeho subjektu zo strany Komisie v napadnutých rozhodnutiach, tvrdenie o porušení jej práv na obhajobu tým, že sa nezohľadnili tvrdenia žalobkyne s cieľom preukázať existenciu takéhoto subjektu, sa nevyhnutne zakladá na opačnom predpoklade, a to na údajnom opomenutí zo strany Komisie preskúmať tvrdenia žalobkyne predložené s cieľom preukázať existenciu jedného hospodárskeho subjektu alebo zohľadniť výsledky revízneho prešetrovania.

83 Za týchto okolností treba prvú časť prvého žalobného dôvodu, a teda aj prvý žalobný dôvod ako celok zamietnuť.

O druhom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení a porušení článku 11 ods. 9 základného nariadenia

84 Druhým žalobným dôvodom na zrušenie žalobkyňa napáda zmenu metódy, ktorú Komisia použila v napadnutých rozhodnutiach na určenie dumpingového rozpätia. V podstate namieta, že Komisia nesprávne dospela k záveru o existencii zmeny okolností odôvodňujúcej uvedenú zmenu metódy, pričom sa dopustila naraz zjavne nesprávneho posúdenia a porušenia článku 11 ods. 9 základného nariadenia. Žalobkyňa najprv napáda odôvodnenia napadnutých rozhodnutí, na základe ktorých Komisia dospela k záveru o existencii zmeny okolností v zmysle článku 11 ods. 9 základného nariadenia. Ďalej tvrdí, že Komisia nepreukázala, že na základe zmeny okolností možno odôvodniť uplatnenie inej metódy než tej, ktorá sa uplatnila pri pôvodnom prešetrovaní. Žalobkyňa napokon tvrdí, že pri uplatňovaní článku 11 ods. 9 základného nariadenia je diskrečná právomoc Komisie obmedzená, pričom táto inštitúcia musí uplatňovať tú istú metódu, aká sa uplatňovala pri pôvodnom prešetrovaní.

85 Komisia namieta voči dôvodnosti týchto tvrdení.

86 Najprv treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry výber medzi rôznymi metódami výpočtu dumpingového rozpätia, ako aj posúdenie normálnej hodnoty výrobku predpokladajú posúdenie zložitých hospodárskych situácií a súdne preskúmanie takéhoto posúdenia sa preto musí obmedziť na overenie toho, či boli dodržané príslušné procesné pravidlá, či skutočnosti, na ktorých je založená voľba, boli správne zistené a či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu uvedených skutočností alebo k zneužitiu právomoci (pozri rozsudok Súdneho dvora Ikea Wholesale, už citovaný v bode 37 vyššie, EU:C:2007:547, bod 41 a citovanú judikatúru; rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. júla 2008, Huvis/Rada, T-221/05, EU:T:2008:258, bod 39).

87 Podľa znenia článku 11 ods. 9 základného nariadenia pri všetkých konaniach o náhrade v zmysle odseku 8 tohto ustanovenia použije Komisia za predpokladu, že sa nezmenili okolnosti, tú istú metodiku ako pri zisťovaní, ktoré viedlo k antidumpingovému clu, pričom sa náležite zohľadní najmä článok 2 tohto nariadenia (rozsudok z 19. septembra 2013, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Rada, C-15/12 P, Zb., EU:C:2013:572, bod 16).

88 Podľa judikatúry výnimka umožňujúca Komisii uplatniť v rámci konania o náhrade metódu odlišnú od tej, ktorá bola použitá pri pôvodnom prešetrovaní, v prípade, že sa okolnosti zmenili, musí byť predmetom reštriktívneho výkladu, keďže akákoľvek odchýlka alebo výnimka zo všeobecného pravidla sa musí vykladať reštriktívne (pozri rozsudok Súdneho dvora Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Rada, už citovaný v bode 87 vyššie, EU:C:2013:572, bod 17 a citovanú judikatúru; rozsudok Súdu prvého stupňa Huvis/Rada, už citovaný v bode 86 vyššie, EU:T:2008:258, bod 41). Preto ak Komisia zamýšľa uplatniť inú metódu, než uplatnila v pôvodnom prešetrovaní, prináleží jej preukázať, že okolnosti sa zmenili (rozsudok Súdneho dvora Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Rada, už citovaný v bode 87 vyššie, EU:C:2013:572, bod 18, a rozsudok Súdu prvého stupňa Huvis/Rada, už citovaný v bode 86 vyššie, EU:T:2008:258, bod 41).

89 V tejto súvislosti pri zohľadnení požiadavky reštriktívneho výkladu treba dodať, že na to, aby bola zmena metódy odôvodnená podľa článku 11 ods. 9 základného nariadenia, musí súvisieť s konštatovanou zmenou okolností (pozri v tomto zmysle rozsudok Huvis/Rada, už citovaný v bode 86 vyššie, EU:T:2008:258, bod 47).

90 Čo sa však týka výnimočnej povahy takejto zmeny okolností v zmysle článku 11 ods. 9 základného nariadenia, z judikatúry vyplýva, že požiadavka reštriktívneho výkladu nemôže Komisii umožniť vykladať a uplatňovať toto ustanovenie spôsobom nezlučiteľným s jeho znením a účelom. V tomto ohľade treba uviesť, že uvedené ustanovenie osobitne stanovuje, že uplatnená metóda musí byť v súlade s ustanoveniami článku 2 základného nariadenia (pozri rozsudok Súdneho dvora Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Rada, už citovaný v bode 87 vyššie, EU:C:2013:572, bod 19 a citovanú judikatúru; rozsudok Súdu prvého stupňa Huvis/Rada, už citovaný v bode 86 vyššie, EU:T:2008:258, bod 42; pozri rovnako v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa zo 17. novembra 2009, MTZ Polyfilms/Rada, T-143/06, Zb., EU:T:2009:441, bod 43).

91 Z toho okrem iného vyplýva, že ak by sa v štádiu konania o náhrade ukázalo, že uplatnenie metódy použitej v priebehu pôvodného prešetrovania nebolo v súlade s ustanovením článku 2 základného nariadenia, Komisia by bola povinná takúto metódu už neuplatniť (pozri rozsudok zo 16. decembra 2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Rada, T-423/09, Zb., EU:T:2011:764, bod 58 a citovanú judikatúru), pričom Komisii prináleží preukázať, že metóda uplatnená pri pôvodnom prešetrovaní nebola v súlade s článkom 2 základného nariadenia (pozri v tomto zmysle rozsudok Huvis/Rada, už citovaný v bode 86 vyššie, EU:T:2008:258, bod 51). Naopak na odôvodnenie zmeny metódy nestačí, aby bola nová metóda vhodnejšia ako predchádzajúca, samozrejme pod podmienkou, že predchádzajúca metóda je v súlade s článkom 2 základného nariadenia (rozsudok Huvis/Rada, už citovaný v bode 86 vyššie, EU:T:2008:258, bod 50).

92 V zmysle týchto odkazov treba preskúmať dôvodnosť tohto žalobného dôvodu.

93 V tejto súvislosti treba v prvom rade zdôrazniť, že je nesporné, že v napadnutých rozhodnutiach Komisia vzhľadom na úvahu, že došlo k zmene okolností, uplatnila na účely určenia dumpingového rozpätia metódu odlišnú od tej, ktorá sa uplatnila pri pôvodnom prešetrovaní.

94 Z napadnutých rozhodnutí totiž vyplýva, že pri prešetrovaní náhrady Komisia najprv vypočítala individuálne dumpingové rozpätie pre CHEMK a KF predtým, než stanovila priemerné dumpingové rozpätie pre skupinu CHEMK (ďalej len „nová metóda“). Naopak pri pôvodnom prešetrovaní inštitúcie zoskupili všetky relevantné údaje týkajúce sa interného predaja v krajine vývozu, výrobných nákladov, výnosnosti a predajov do Únie spoločností CHEMK a KF (ďalej len „pôvodná metóda“).

95 Tieto dve metódy sa teda odlišujú, ako to vysvetlila Komisia vo svojich písomnostiach a bez toho, aby jej žalobkyňa odporovala, momentom, v ktorom sa údaje týkajúce sa spoločností CHEMK a KF zoskupili na účely určenia dumpingového rozpätia skupiny CHEMK. V rámci novej metódy boli totiž uvedené údaje zoskupené na účely výpočtu dumpingového rozpätia, keďže Komisia začala výpočtom individuálneho dumpingového rozpätia pre spoločnosti CHEMK a KF na základe vývoznej ceny a normálnej hodnoty, ktorá jej individuálne zodpovedá, a to predtým, ako takto vypočítané sumy sčítala a stanovila priemerné dumpingové rozpätie. Naopak, v rámci pôvodnej metódy inštitúcie zoskupili údaje týkajúce sa spoločností CHEMK a KF hneď od začiatku, pričom sa nevykonal žiadny rozdiel, pokiaľ ide o vývoznú cenu a normálnu hodnotu.

96 Za týchto okolností treba v druhom rade preskúmať, či bola Komisia oprávnená pri prešetrovaní náhrady uplatniť novú metódu. V tejto súvislosti treba overiť, či Komisia preukázala, že okolnosti sa skutočne zmenili a že táto zmena odôvodňuje použitie novej metódy, keďže žalobkyňa nespochybňuje súlad novej metódy s článkom 2 základného nariadenia, ako to aj sama potvrdila na pojednávaní.

97 V tejto súvislosti z napadnutých rozhodnutí vyplýva, že Komisia dospela k záveru o existencii zmeny okolností v podstate z dôvodu zmeny štruktúry skupiny CHEMK a organizácie vývozného predaja spoločností CHEMK a KF. Z tohto dôvodu sa najprv Komisia domnievala, že pri pôvodnom prešetrovaní na jednej strane len CHEMK pôsobila ako vyvážajúci vývozca skupiny CHEMK, keďže celý vývozný predaj oboch výrobcov v skupine, a to spoločností CHEMK a KF, sa realizoval prostredníctvom spoločnosti CHEMK a že na druhej strane CHEMK vyvážala výrobky

prostredníctvom viacerých prepojených obchodníkov predtým, ako ich predávala konečným kupujúcim v Únii. Naopak, podľa Komisie bolo počas prešetrovania náhrady potrebné považovať CHEMK, ako aj KF, za vyvážajúcich výrobcov, keďže tieto dve spoločnosti predávali svoju produkciu individuálne a priamo žalobkyni na účely jej vývozu do Únie. Podľa Komisie teda kým pri pôvodnom prešetrovaní skupina CHEMK vykonávala vývoz prostredníctvom jediného predajného kanála, pri prešetrovaní náhrady sa vývoz vykonával prostredníctvom dvoch predajných kanálov. Komisia sa ďalej domnievala, že pri pôvodnom prešetrovaní bolo prakticky nemožné stanoviť individuálne vývozné ceny pre CHEMK a KF, keďže pôvod výrobkov predávaných nezávislým kupujúcim v Únii nebol na zoznamoch predajov špecifikovaný, zatiaľ čo počas prešetrovania náhrady boli tieto informácie už dodané. Napokon, pokiaľ ide o štruktúru predaja na domácom trhu krajiny vývozu, Komisia poznamenala, že pri pôvodnom prešetrovaní prepojený obchodník predával časti produkcie skupiny na uvedenom domácom trhu, zatiaľ čo počas prešetrovania náhrady vykonávali celý domáci predaj spoločnosti CHEMK a KF.

98 Z týchto odkazov na napadnuté rozhodnutia vyplýva, že záver týkajúci sa existencie zmeny okolností odôvodňujúci zmenu metódy bol v podstate založený na zmene štruktúry skupiny CHEMK a organizácie jej vývozného predaja osobitne z dôvodu začlenenia žalobkyne do uvedenej štruktúry a zmeny kanálov vývozného predaja. Komisia tak označila CHEMK a KF za dvoch vyvážajúcich výrobcov, ktorí uskutočňujú svoj vývozný predaj prostredníctvom žalobkyne. Navyše na domácom trhu krajiny vývozu uskutočňovali všetok predaj naďalej priamo spoločnosti CHEMK a KF. Vzhľadom na to a najmä pri zohľadnení možnosti disponovať s údajmi umožňujúcimi vypočítať individuálne vývozné ceny pre CHEMK a KF, na rozdiel od situácie pri pôvodnom prešetrovaní, Komisia pri výpočte individuálnych dumpingových rozpätí oboch vyvážajúcich výrobcov uplatnila novú metódu predtým, ako stanovila s ohľadom na ich príslušnosť k skupine CHEMK vážené priemerné dumpingové rozpätie pre uvedenú skupinu.

99 Skupina CHEMK teda prešla dôležitými zmenami osobitne vzhľadom na začlenenie žalobkyne do skupiny a organizácie vývozných predajov do Únie, čo okrem iného žalobkyňa priznala tak v správnom konaní vo svojom liste z 20. júna 2012, ako aj v priebehu tohto konania v replike. Navyše, pokiaľ ide o vývozný predaj skupiny CHEMK, žalobkyňa nespochybňuje skutočnosť, že kým pri pôvodnom prešetrovaní tak vývozný predaj CHEMK, ako aj KF realizovala CHEMK prostredníctvom viacerých sprostredkovateľov, pri prešetrovaní náhrady CHEMK a KF individuálne pristúpili k vývoznému predaju prostredníctvom žalobkyne.

100 Je potrebné vziať do úvahy, že tieto zmeny ovplyvňujúce štruktúru skupiny CHEMK a organizáciu jej vývozného predaja do Únie predstavujú zmenu okolností v zmysle článku 11 ods. 9 základného nariadenia.

101 Treba tiež zdôrazniť, že táto zmena okolností môže odôvodňovať zmenu metódy používanej podľa článku 11 ods. 9 základného nariadenia, keďže uvedená zmena metódy odráža to, že pribudol druhý predajný kanál skupiny CHEMK, a teda zmenu, ku ktorej došlo v organizácii predaja uvedenej skupiny.

102 Treba totiž pripomenúť, že podľa novej metódy Komisia vypočítala individuálne dumpingové rozpätie pre každého z vyvážajúcich výrobcov, CHEMK a KF, a to predtým, než určila priemerné dumpingové rozpätie pre skupinu CHEMK. Tento výpočet individuálnych dumpingových rozpätí odrážajúci dualitu vývozných kanálov skupiny CHEMK si vyžaduje predchádzajúci výpočet normálnych hodnôt a individuálnych vývozných cien pre každého z týchto dvoch vyvážajúcich výrobcov uvedenej skupiny.

103 Tvrdenia predložené žalobkyňou na podporu tohto žalobného dôvodu nemôžu spochybniť tieto úvahy. Tieto tvrdenia je možné v podstate spojiť do troch skupín tvrdení.

104 V prvej skupine tvrdení žalobkyňa napáda odôvodnenie napadnutých rozhodnutí, na ktorých Komisia založila svoj záver týkajúci sa existencie zmeny okolností v zmysle článku 11 ods. 9 základného nariadenia.

105 Po prvé žalobkyňa tvrdí, že tak v pôvodnom prešetrovaní, ako aj v prešetrovaní náhrady bol len jeden vyvážajúci výrobca, pričom v tomto ohľade nedošlo k žiadnej zmene okolností. Na jednej strane totiž v rozpore s tým, čo v napadnutých rozhodnutiach naznačuje Komisia, inštitúcie pri pôvodnom prešetrovaní považovali za vyvážajúceho výrobcu skupinu CHEMK, a nie spoločnosť CHEMK. Na druhej strane sa žalobkyňa domnieva, že pri prešetrovaní náhrady CHEMK a KF tvorili spolu jedného vyvážajúceho výrobcu, keďže tieto dve spoločnosti patria do jedného hospodárskeho subjektu.

106 Aj keď je pravda, ako to tvrdí žalobkyňa, že z odôvodnenia 62 pôvodného nariadenia vyplýva, že inštitúcie kvalifikovali skupinu CHEMK ako vyvážajúceho výrobcu, zostáva faktom, ako to vyplýva z napadnutých rozhodnutí a ako to potvrdila Komisia v rámci písomnej časti konania a bez toho, aby to žalobkyňa spochybnila, že len samotná spoločnosť CHEMK uskutočňovala vývoz skupiny do Únie.

107 Za týchto podmienok treba konštatovať, že jediná formálna kvalifikácia skupiny CHEMK ako vyvážajúceho výrobcu pri pôvodnom prešetrovaní je nedostatočná na preukázanie, že inštitúcie zamýšľali pri uvedenom pôvodnom prešetrovaní založiť výber pôvodnej metódy skôr na úvahe, podľa ktorej treba skupinu CHEMK kvalifikovať ako vyvážajúceho výrobcu, než na úvahe, ktorú zastáva Komisia vo svojich písomnostiach, podľa ktorej skupina CHEMK vyváža prostredníctvom jedného zo svojich dvoch výrobcov. Z toho vyplýva, že vzhľadom na zmenu okolností, ktorá sa vyskytla v súvislosti s organizáciou vývozného predaja skupiny CHEMK, ako to vyplýva aj z bodu 100 vyššie, jediná formálna kvalifikácia uvedenej skupiny pri pôvodnom prešetrovaní ako vyvážajúceho výrobcu nemôže mať vplyv na platnosť záveru uvedeného v bode 101 vyššie, podľa ktorého táto zmena môže odôvodňovať zmenu metódy používanej Komisiou.

108 Okrem toho, pokiaľ ide o pojem jeden hospodársky subjekt, treba pripomenúť, že tento pojem sa vyvinul vďaka konštantnej judikatúre na účely stanovenia normálnej hodnoty v zmysle článku 2 ods. 1 základného nariadenia (rozsudok Rada a Komisia/Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, už citovaný v bode 35 vyššie, EU:C:2012:78, bod 55). Podľa tejto judikatúry ak výrobca poverí úlohami bežne pripadajúcimi vnútornému predajnému oddeleniu spoločnosť distribuujúcu jeho výrobky, ktorú hospodársky ovláda, použitie cien platených prvým nezávislým kupujúcim uvedenej distribučnej spoločnosti je na účely stanovenia normálnej hodnoty odôvodnené, keďže tieto ceny sa môžu považovať za ceny prvého predaja výrobku uskutočneného v bežnom obchode v zmysle článku 2 ods. 1 prvého pododseku základného nariadenia (pozri v tomto zmysle rozsudky z 5. októbra 1988, Brother Industries/Rada, 250/85, Zb., EU:C:1988:464, bod 15, a z 10. marca 1992, Canon/Rada, C-171/87, Zb., EU:C:1992:106, body 9 a 11).

109 Navyše treba pripomenúť, že táto judikatúra sa analogicky uplatňuje na úpravy vývoznej ceny vykonané podľa článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia (rozsudok Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP/Rada, už citovaný v bode 35 vyššie, EU:T:2009:62, bod 177). V tejto súvislosti bolo výslovne rozhodnuté, že ak výrobca distribuuje svoje výrobky, ktorých miestom určenia je Únia, prostredníctvom právne samostatnej spoločnosti, ktorú však z hospodárskeho hľadiska kontroluje, požiadavka zistenia stavu odzrkadľujúceho hospodársku realitu vzťahov medzi výrobcom a touto predajnou spoločnosťou svedčí skôr v prospech uplatnenia pojmu jeden hospodársky subjekt pri výpočte vývoznej ceny (rozsudok Rada a Komisia/Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, už citovaný v bode 35 vyššie, EU:C:2012:78, bod 55).

110 Z toho vyplýva, že pojem jeden hospodársky subjekt je osobitne založený na potrebe zohľadniť hospodársku realitu vzťahov medzi výrobcom a jeho predajnou spoločnosťou, ktorá plní úlohy vnútorného predajného oddelenia uvedeného výrobcu.

111 Naopak týmto tvrdením zhrnutým v bode 105 vyššie žalobkyňa vyvodzuje z tohto pojmu jeden hospodársky subjekt rôzne závery. Jej tvrdenie je totiž založené na predpoklade, že ak dvaja výrobcovia patriaci do tej istej skupiny, ktorí tvoria so spoločnosťou, ktorá je z právneho hľadiska inou osobou, ale

tiež patrí do uvedenej skupiny a plní úlohy vnútorného predajného oddelenia, jeden hospodársky subjekt, inštitúcie sú povinné vychádzať z toho, že len uvedený jeden subjekt možno kvalifikovať ako vyvážajúceho výrobcu.

112 Bez toho, aby bolo potrebné zistiť, či treba CHEMK a KF považovať za spoločnosti patriace do jedného hospodárskeho subjektu, treba poznamenať, že nemožno prijať ani tento predpoklad, a teda ani tvrdenia, ktoré z neho vychádzajú. Na jednej strane totiž tento predpoklad nezohľadňuje hospodársku realitu spočívajúcu v tom, že napriek tomu, že ako sesterské spoločnosti s rovnakými akcionármi patriace do jednej skupiny, či dokonca do jedného hospodárskeho subjektu, ak by aj bola jeho existencia preukázaná, títo dvaja dotknutí výrobcovia sú z právneho hľadiska inými osobami, ktoré pri prešetrovaní náhrady svoje výrobky vyrábali a uvádzali ich na trh individuálne. Inak povedané, uvedený predpoklad nezohľadňuje existenciu dvoch rôznych predajných kanálov. Na druhej strane žalobkyňa nevysvetlila dôvody, pre ktoré by bolo potrebné v prípade jedného hospodárskeho subjektu, ak by aj bola jeho existencia preukázaná, na túto hospodársku realitu neprihliadať.

113 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že Komisia dospela k nesprávnemu záveru o objavení sa nových vývozných predajných kanálov, keďže predaje, ktoré u nej uskutočnili CHEMK a KF, sa musia vzhľadom na existenciu jedného hospodárskeho subjektu považovať za predaje v rámci skupiny.

114 Z tých istých dôvodov, aké sú uvedené v bodoch 108 až 112 vyššie, toto tvrdenie neobstojí.

115 Po tretie žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa dopustila nesprávneho posúdenia tým, že podľa nej bolo pri pôvodnom prešetrovaní nemožné zistiť údaje týkajúce sa predajov vyrábajúceho subjektu, hoci pri uvedenom prešetrovaní nepožiadala o predloženie takýchto údajov. Podľa žalobkyne Komisia nemôže odôvodniť zmenu okolností zmenou metódy svojho prešetrovania.

116 Tieto tvrdenia žalobkyne sú neúčinné.

117 Na jednej strane totiž, ako to vyplýva z bodov 100 až 102 vyššie, záver týkajúci sa zmeny okolností odôvodňujúci podľa článku 11 ods. 9 zmenu metódy používanej Komisiou sa môže opierať len o zmenu štruktúry a organizácie vývozných predajov skupiny CHEMK, ktorú uznala aj žalobkyňa. Za týchto okolností, aj keby Komisia opomenula vyžiadať pri pôvodnom prešetrovaní predloženie individuálnych údajov, ako to tvrdí žalobkyňa, takéto opomenutie nemôže mať za následok neplatnosť záveru uvedeného v napadnutých rozhodnutiach o existencii zmeny okolností.

118 Na druhej strane z napadnutých rozhodnutí vyplýva, že podľa Komisie aj keby mohla mať k dispozícii údaje potrebné na stanovenie individuálnych vývozných cien pre každého výrobcu, nemohla vykonať takéto individuálne výpočty, keďže pri pôvodnom prešetrovaní existoval len jeden vyvážajúci výrobca. Žalobkyňa nespochybňuje túto úvahu, podľa ktorej nemohli byť individuálne výpočty v žiadnom prípade vykonané pri pôvodnom prešetrovaní.

119 Okrem toho zo skutočností uvedených v spise v každom prípade vyplýva, že tieto tvrdenia žalobkyne sú aj nedôvodné. Hoci je teda pravda, že Komisia výslovne nežiadala o poskytnutie údajov týkajúcich sa vývozných predajov, ktoré KF vykonala prostredníctvom CHEMK, z uvedených skutočností prinajmenšom vyplýva, ako to potvrdila aj Komisia vo svojich písomnostiach, že Komisia v skutočnosti požiadala CHEMK a KF o poskytnutie údajov, ktoré by jej umožnili individuálne vypočítať normálnu hodnotu a vývoznú cenu týkajúcu sa každej z týchto dvoch spoločností. Komisia si najprv listom z 9. marca 2007 vyžiadala vysvetlenie transakcií uvedených v informáciách, ktoré poskytla CHEMK, a konkrétnejšie čo sa týka ich pôvodu. V rovnakom liste si Komisia ďalej vyžiadala vysvetlenia týkajúce sa vývozných predajov CHEMK. Napokon listom z 20. apríla 2007 si Komisia vyžiadala vysvetlenia týkajúce sa vývozných predajov, ktoré sa uskutočnili prostredníctvom niektorých v ňom uvedených sprostredkovateľov. Zo skutočností uvedených v spise vyplýva, že v odpovedi na tieto žiadosti skupina CHEMK tieto požadované individuálne údaje neposkytla.

120 V tejto súvislosti treba ešte dodať, že v rámci tohto konania žalobkyňa na jednej strane nespochybnila obsah žiadostí o poskytnutie údajov uvedených v bode 119 vyššie. Na druhej strane nepredložila žiadne podstatné tvrdenie, ktoré by preukazovalo, že uvedené údaje by neumožnili Komisii individuálne vypočítať normálnu hodnotu a vývoznú cenu týkajúcu sa spoločností CHEMK a KF. Naopak žalobkyňa na pojednávaní naznačila, že „možno… má Komisia pravdu… keď tvrdí, že si vyžiadala údaje o sprostredkovateľských subjektoch“, pričom spresnila, „že tieto sprostredkovateľské subjekty neboli dostatočne kontrolované na to, aby [mohli] poskyt[núť] takéto informácie“.

121 Po štvrté žalobkyňa tvrdí, že údajná zmena okolností na domácom trhu krajiny vývozu je zanedbateľná a nemožno ju považovať za zmenu, ktorá odôvodňuje zmenu metódy.

122 Okrem toho, že tvrdeniami v podstate pripomenutými v predchádzajúcom bode žalobkyňa uznala existenciu zmeny okolností na domácom trhu krajiny vývozu, treba konštatovať, že aj keby uvedená zmena nemohla vzhľadom na svoju zanedbateľnú povahu poslúžiť ako odôvodnenie zmeny metódy, ako to tvrdí žalobkyňa, faktom zostáva, ako to Komisia správne vysvetlila vo svojich písomnostiach, že zmena metódy, vrátane určovania normálnej hodnoty, je založená na všetkých skutkových zmenách. Tieto pokrývajú najmä zmeny, ktoré ovplyvňujú štruktúru a organizáciu vývozných predajov skupiny CHEMK, ktoré samotné postačujú na odôvodnenie zmeny metódy používanej Komisiou, ako to vyplýva z bodov 100 až 102 vyššie.

123 V tejto súvislosti treba dodať, ako to už bolo zdôraznené v bode 102 vyššie, že práve existencia dvoch vyvážajúcich výrobcov odôvodňuje uplatnenie novej metódy, podľa ktorej Komisia na základe normálnych hodnôt a individuálnych vývozných cien určuje dve individuálne dumpingové rozpätia pre CHEMK a KF predtým, než stanoví priemerné dumpingové rozpätie pre skupinu CHEMK.

124 Z toho vyplýva, že aj keby boli úvahy vyjadrené Komisiou v napadnutých rozhodnutiach týkajúce sa prípadnej zmeny na trhu v krajine vývozu mylné, takéto pochybenie nemôže spôsobiť neplatnosť napadnutých rozhodnutí.

125 Za týchto podmienok a bez toho, aby bolo potrebné zistiť, či Komisia mohla kvalifikovať zmenu na trhu v krajine vývozu ako zmenu okolností v zmysle článku 11 ods. 9 základného nariadenia, treba dospieť k záveru, že tvrdenia, ktoré v tejto súvislosti predložila žalobkyňa, sú neúčinné.

126 Po piate žalobkyňa tvrdí, že vyhlásenie v napadnutých rozhodnutiach, podľa ktorého je nová metóda presnejšia, nie je relevantné, keďže úvahami o účelnosti nemožno odôvodniť zmenu okolností, a teda ani zmenu metódy. Navyše Komisia netvrdila, že pôvodná metóda je v rozpore s článkom 2 základného nariadenia.

127 Je pravda, že podľa judikatúry citovanej v bode 91 vyššie na odôvodnenie zmeny metódy nestačí, aby bola nová metóda vhodnejšia ako predchádzajúca, pokiaľ je táto predchádzajúca metóda v súlade s článkom 2 základného nariadenia.

128 V prejednávanej veci však treba pripomenúť, že ako to už bolo konštatované, Komisia založila uplatnenie novej metódy výslovne na existencii zmeny okolností.

129 Za týchto okolností tvrdenia založené na tom, že Komisia sa pri zmene metódy opierala o úvahy o účelnosti a neuviedla, že pôvodná metóda bola v rozpore s článkom 2 základného nariadenia, nemôžu mať za následok neplatnosť napadnutých rozhodnutí, a teda ich treba zamietnuť ako neúčinné.

130 V druhej skupine svojich tvrdení žalobkyňa v podstate namieta, že Komisia nepreukázala, že by údajná zmena okolností mala vplyv na pôvodnú metódu uplatňovanú inštitúciami, hoci podľa článku 11 ods. 9 základného nariadenia musí zmena metódy nevyhnutne a priamo súvisieť so zmenou okolností. Zmena okolností, ktorú uvádza Komisia, sa v zásade týka zmien štruktúry vývozných predajov skupiny

CHEMK, zatiaľ čo nová metóda v zásade ovplyvňuje normálnu hodnotu. Okrem toho Komisia nevysvetlila, ako by mohli mať zmeny týkajúce sa štruktúry vývozného predaja skupiny účinok na metódu výpočtu normálnej hodnoty, vývoznej ceny alebo dumpingového rozpätia.

131 Vzhľadom na úvahy uvedené v bodoch 101, 102, 122 a 123 a vyššie treba tieto tvrdenia zamietnuť. Ako už totiž bolo zdôraznené, uplatnenie novej metódy, a to aj v rozsahu týkajúcom sa výpočtu individuálnej normálnej hodnoty každého z uvedených dvoch výrobcov, bolo opodstatnené podľa článku 11 ods. 9 základného nariadenia zmenou okolností týkajúcich sa štruktúry a organizácie predajov skupiny CHEMK.

132 V tretej skupine tvrdení žalobkyňa uvádza, že pri uplatňovaní článku 11 ods. 9 základného nariadenia je diskrečná právomoc Komisie obmedzená, pričom v prejednávanej veci bola Komisia povinná uplatniť pri prešetrovaní náhrady pôvodnú metódu.

133 Po prvé sa žalobkyňa domnieva, že článok 18.3.1 antidumpingovej dohody uprednostňuje v rámci prešetrovania náhrady metódu výpočtu dumpingového rozpätia, ktorá sa použila pri poslednom predchádzajúcom prešetrovaní týkajúcom sa dumpingu podľa ustanovení antidumpingovej dohody.

134 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry dohody WTO nepatria s prihliadnutím na ich povahu a štruktúru medzi predpisy, ktoré Súdny dvor zohľadňuje pri preskúmavaní zákonnosti aktov inštitúcií Únie podľa článku 263 prvého odseku ZFEÚ (rozsudky z 23. novembra 1999, Portugalsko/Rada, C-149/96, Zb., EU:C:1999:574, bod 47; z 9. januára 2003, Petrotub a Republica/Rada, C-76/00 P, Zb., EU:C:2003:4, bod 53, a Ikea Wholesale, už citovaný v bode 37 vyššie, EU:C:2007:547, bod 29). Súd Únie má však právomoc preskúmať zákonnosť dotknutého aktu Únie s ohľadom na pravidlá WTO za predpokladu, že Únia chcela vykonať konkrétny záväzok v rámci WTO, alebo v prípade, že akt Únie výslovne odkazuje na konkrétne ustanovenia dohôd WTO (rozsudky Portugalsko/Rada, už citovaný, EU:C:1999:574, bod 49; Petrotub a Republica/Rada, už citovaný, EU:C:2003:4, bod 54, a Ikea Wholesale, už citovaný v bode 37 vyššie, EU:C:2007:547, bod 30).

135 Z odôvodnenia 3 základného nariadenia vyplýva, že jeho cieľom je najmä prebrať do práva Únie v miere, v akej je to možné, pravidlá upravené v antidumpingovej dohode, v ktorej sú osobitne uvedené pravidlá týkajúce sa trvania a preskúmania antidumpingových ciel (pozri analogicky rozsudok Petrotub a Republica/Rada, už citovaný v bode 134 vyššie, EU:C:2003:4, bod 55).

136 Z toho vyplýva, že ustanovenia základného nariadenia sa musia vykladať v čo najväčšej miere so zreteľom na príslušné ustanovenia antidumpingovej dohody (pozri rozsudok Petrotub a Republica/Rada, už citovaný v bode 134 vyššie, EU:C:2003:4, bod 57 a citovanú judikatúru).

137 Na jednej strane antidumpingová dohoda neobsahuje obdobné ustanovenia, ako sú ustanovenia článku 11 ods. 9 základného nariadenia, takže pravidlo, ktoré tento článok zavádza, nemožno považovať za prebratie jedného z podrobných pravidiel uvedenej dohody, ktoré sa musí vykladať v súlade s touto dohodou (návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Cruz Villalón vo veci Valimar, C-374/12, Zb., EU:C:2014:118, bod 74).

138 Na druhej strane treba zdôrazniť, že články 18.3 a 18.3.1 antidumpingovej dohody stanovujú:

„18.3 Ak odseky 3.1 a 3.2 [antidumpingovej dohody] neustanovujú inak, budú sa ustanovenia tejto dohody vzťahovať na prešetrenie a skúmanie existujúcich opatrení prijatých na základe žiadostí, ktoré boli predložené v deň alebo po dni, keď pre člena nadobudla platnosť dohoda WTO.

18.3.1 Čo sa týka výpočtu dumpingového rozpätia v súvislosti s vrátením úhrady podľa článku 9 ods. 3, uplatnia sa pravidlá, ktoré sa použili pri poslednom predchádzajúcom zistení alebo skúmaní dumpingu.“

139 Zo znenia a kontextu ustanovení citovaných v bode 138 vyššie teda vyplýva, že na rozdiel od článku 11 ods. 9 základného nariadenia, ktorý označuje metódu uplatňovanú v rámci celého prešetrovania náhrady, článok 18.3.1 antidumpingovej dohody je ukotvený v záverečných ustanoveniach uvedenej dohody, presnejšie v ustanoveniach uvedených v článku 18.3, ktoré stanovujú jeho časovú pôsobnosť. Okrem toho sa zdá, že samotná žalobkyňa to uznala vo svojich písomnostiach, keďže potvrdila, že článok 18.3.1 antidumpingovej dohody „sa uplatňuje aj vtedy, keď pôvodná metóda výpočtu dumpingového rozpätia používaná predtým, ako antidumpingová dohoda nadobudla účinnosť, sa s ňou stala nezlučiteľná potom, ako nadobudla účinnosť“.

140 Z toho vyplýva, ako to správne zdôraznila Komisia, že článok 11 ods. 9 základného nariadenia nevykonáva článok 18.3.1 antidumpingovej dohody, takže článok 18.3.1 antidumpingovej dohody nie je v rámci tohto žalobného dôvodu relevantný.

141 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že Komisia obmedzila svoju diskrečnú právomoc tým, že sa v bode 3.2.3 písm. a) výkladového stanoviska zaviazala pri prešetrovaní náhrady uplatňovať pôvodnú metódu.

142 Z ustálenej judikatúry však vyplýva, že výkladový akt, ako je výkladové stanovisko, ktoré podľa svojej preambuly vymedzuje usmernenia na uplatňovanie článku 11 ods. 8 základného nariadenia, nemôže mať za následok zmenu kogentných pravidiel uvedených v nariadení (rozsudok Všeobecného súdu z 12. februára 2014, Beco/Komisia, T-81/12, Zb., EU:T:2014:71, bod 50; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 28. januára 1992, Soba, C-266/90, Zb., EU:C:1992:36, bod 19, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 22. apríla 1993, Peugeot/Komisia, T-9/92, Zb., EU:T:1993:38, bod 44).

143 Z ustálenej judikatúry totiž vyplýva, že Komisia je viazaná pravidlami a oznámeniami, ktoré prijíma, ale iba pokiaľ sa neodchyľujú od noriem s vyššou právnou silou (rozsudok Beco/Komisia, už citovaný v bode 142 vyššie, EU:T:2014:71, bod 51; pozri rovnako analogicky rozsudok z 2. decembra 2010, Holland Malt/Komisia, C-464/09 P, Zb., EU:C:2010:733, bod 47 a citovanú judikatúru).

144 Z toho vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, z bodu 3.2.3 písm. a) výkladového stanoviska nemôže vyplývať, že Komisia je za každých okolností a bez výnimky povinná pri jednom prešetrovaní náhrady uplatňovať tú istú metódu, akú uplatňovala pri pôvodnom prešetrovaní. Takéto obmedzenie diskrečnej právomoci Komisie by totiž bolo nezlučiteľné s možnosťou stanovenou v článku 11 ods. 9 základného nariadenia zmeniť metódu pre prípad zmeny okolností.

145 Vzhľadom na uvedené treba druhý žalobný dôvod žalobkyne zamietnuť.

146 Vzhľadom na všetky predchádzajú úvahy je potrebné zamietnuť žalobu ako celok.

O trovách

147 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania v súlade s návrhom Komisie.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. RFA International, LP, je povinná nahradiť trovy konania.

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 17. marca 2015.

Podpisy